॥तैत्तिरीय आरण्यकम्॥

॥दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्॥

ॐ सह नांववतु। सह नौं भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहैं। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥अम्भस्य पारे॥

अम्भस्यपारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महितो महीयान्। शुक्रेण ज्योती ५ षि समनुप्रविष्टः प्रजापंतिश्वरति गर्भे अन्तः॥ यस्मिन्निद॰ सं च विचैति सर्वं यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः। तदेव भूतं तदु भव्यमा इदं तदक्षरे पर्मे व्योमन्॥ येनांवृतं खं च दिवंं महीं च येनांदित्यस्तपंति तेजंसा भ्राजंसा च। यमन्तः संमुद्रे कुवयो वयंन्ति यदक्षरे पर्मे प्रजाः॥ यतः प्रसूता जगतः प्रसूती तोयेन जीवान् व्यसंसर्ज भूम्यांम्। यदोषंधीभिः पुरुषांन्पुशू ॥ विवेश भूतानि चराचुराणि॥ अर्तः परं नान्यदणीयस १ हि परौत्परं यन्महितो महान्तम्। यदेकमव्यक्तमनेन्तरूपं विश्वं पुराणं तमेसः परेस्तात्॥१॥ तदेवर्तं तदुं सत्यमांहुस्तदेव ब्रह्मं पर्मं केवीनाम्। इष्टापूर्तं बंहुधा जातं जायमानं विश्वं बिंभर्ति भुवंनस्य नाभिः॥ तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तदं चन्द्रमाः। तदेव शुक्रममृतं तद्वह्म तदापः स प्रजापंतिः॥ सर्वे निमेषा ज्ञिरे विद्युतः पुरुषादिधे। कुला मुंहूर्ताः काष्ठांश्वाहोरात्राश्चं सर्वेशः॥ अर्द्धमासा मासां ऋतवंः संवत्सरश्चं कल्पन्ताम्। स आपंः प्रदुघे उभे इमे अन्तरिक्षमथो सुवंः॥ नैनंमूर्ध्वं न तिर्यश्चं न मध्ये परिजग्रभत्। न तस्येशे कश्चन तस्यं नाम मृहद्यशंः॥२॥

न स्न्हशें तिष्ठति रूपंमस्य न चक्षुंषा पश्यित कश्चनैनम्ं। ह्वा मंनीषा मनंसाऽभिक्नुंशो य एंनं विदुरमृंतास्ते भवन्ति॥ अद्भाः सम्भूंतो हिरण्यग्भं इत्यष्टौ॥ एष हि देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः पूर्वो हि जातः स उ गर्भे अन्तः। स विजायंमानः स जिन्ष्यमाणः प्रत्यङ्गुःखांस्तिष्ठति विश्वतोमुखः॥ विश्वतंश्वक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतंस्पात्। सं बाहुभ्यां नर्मति सं पतंत्रैर्द्यावांपृथिवी जनयंन्देव एकः॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकंनीळम्। यस्मिन्निद सं च विचैक् स् स ओतः प्रोतंश्व विभुः प्रजासुं। प्र तद्वोचे अमृतं नु विद्वान्गंन्थ्वी नाम निहितं गुहांसु॥३॥

त्रीणि पदा निहिता गुहांसु यस्तद्वेदं सिवतः पिताऽसंत्। स नो बन्धुंर्जिनिता स विधाता धामांनि वेद भुवंनानि विश्वाः। यत्रं देवा अमृतंमानशानास्तृतीये धामांन्यभ्यैरंयन्त। परि द्यावांपृथिवी यंन्ति सुद्यः परि लोकान् परि दिशः परि सुवंः। ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य तदंपश्यत्तदंभवत् प्रजासुं। प्रीत्यं लोकान्प्रीत्यं भूतानिं प्रीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशंश्च। प्रजापंतिः प्रथम्जा ऋतस्यऽऽत्मन्ऽऽत्मानंमभिसम्बंभूव। सदंसस्पित्मद्भुतं प्रियमिन्द्रंस्य काम्यम्। सिनं मेधामंयासिषम्। उद्दींप्यस्व जातवेदोऽप्रान्निर्ऋतिं ममं॥४॥

पृश्र्श्च मह्यमावंह जीवंनं च दिशों दिश। मा नों हि॰सीज्ञातवेदो गामश्वं पुरुषं जगंत्। अविंभ्रदग्न आगंहि श्रिया मा परिपातय।

॥ गायत्रीमन्त्राः॥

पुरुषस्य विद्य सहस्राक्षस्यं महादेवस्यं धीमहि। तन्नों रुद्रः प्रचोदयाँत्। तत्पुरुषाय विद्यहें महादेवायं धीमहि। तन्नों रुद्रः प्रचोदयाँत्। तत्पुरुषाय विद्यहें वक्रतुण्डायं धीमहि। तन्नों दिन्तः प्रचोदयाँत्। तत्पुरुषाय विद्यहें वक्रतुण्डायं धीमहि। तन्नों दिन्तः प्रचोदयाँत्। तत्पुरुषाय विद्यहें चक्रतुण्डायं धीमहि॥५॥

तन्नो नन्दिः प्रचोदयाँत्। तत्पुरुंषाय विद्यहें महासेनायं धीमिह। तन्नेः षण्मुखः प्रचोदयाँत्। तत्पुरुंषाय विद्यहें सुवर्णपक्षायं धीमिह। तन्नो गरुडः प्रचोदयाँत्। वेदात्मनायं विद्यहें हिरण्यग्भायं धीमिह। तन्नो ब्रह्मं प्रचोदयाँत्। नारायणायं विद्यहें वासुदेवायं धीमिह। तन्नो विष्णुः

प्रचोदयाँत्। वृज्जन्खायं विद्महें तीक्ष्णद्ङ्ष्ट्रायं धीमहि॥६॥ तन्नों नारसि॰हः प्रचोदयाँत्। भास्करायं विद्महें महद्युतिकरायं धीमहि। तन्नों आदित्यः प्रचोदयाँत्। वैश्वानरायं विद्महें लालीलायं धीमहि। तन्नों अग्निः प्रचोदयाँत्। कात्यायनायं विद्महें कन्यकुमारिं धीमहि। तन्नों दुर्गिः प्रचोदयाँत्।

॥ दूर्वासूक्तम्॥

सहस्रपरंमा देवी शतमूंला शताङ्कंरा। सर्वर् हरतुं मे पापं दूर्वा दुंस्वप्रनाशंनी। काण्डांत्काण्डात् प्ररोहंन्ती पर्रुषः परुषः परि॥७॥

एवानों दूर्वे प्रतंनु सहस्रेण श्तेनं च। या श्तेनं प्रत्नोषिं सहस्रेण विरोहंसि। तस्यांस्ते देवीष्टके विधेमं ह्विषां वयम्। अश्वंक्रान्ते रंथक्रान्ते विष्णुक्रांन्ते वसुन्धंरा। शिरसां धारियष्यामि रक्षस्व मां पदे पदे।

॥ मृत्तिकासूक्तम्॥

भूमिर्धेनुर्धरणी लोकधारिणी। उद्धृतांऽसि वंराहेण कृष्णेन शंतबाहुना। मृत्तिके हनं मे पापं यन्मया दुंष्कृतं कृतम्। मृत्तिके ब्रह्मदत्ताऽसि काश्यपेनाभिमन्त्रिता। मृत्तिके देहिं मे पुष्टिं त्वयि संवैं प्रतिष्ठितम्॥८॥

मृत्तिकै प्रतिष्ठिते सुर्वं तुन्मे निर्णुद मृत्तिके। तयां हुतेनं पापेन

गुच्छामि पंरमां गतिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्राः ॥

यतं इन्द्र भयांमहे ततों नो अभयं कृधि। मघंवन्छग्धि तव तन्नं ऊतये विद्विषो विमृधों जिह। स्वस्तिदा विशस्पतिंवृत्रहा विमृधों वशी। वृषेन्द्रंः पुर एंतु नः स्वस्तिदा अभयङ्करः। स्वस्ति न इन्द्रों वृद्धश्रंवाः स्वस्ति नंः पूषा विश्ववंदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। आपौन्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमा । ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसावनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानिदेभुः॥९॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमृतः सुरुची वेन आवः। सबुधियां उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवंः। स्योना पृंथिवि भवांऽनृक्षरा निवेशंनी। यच्छांनः शर्म सप्रथाः। गुन्यद्वारां दुराधर्षां नित्यपृष्टां करीषिणीम्। ईश्वरी ५ सर्वभूतानां तामिहोपंह्रये श्रियम्। श्रीमें भुजतु। अलक्ष्मीमें न्श्यतु। विष्णुंमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाँ श्लोकानंनपज्ययम्भ्यंजयन्। मुहा । इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु॥१०॥ स्वस्ति नों मुघवां करोतु हन्तुं पाप्मानं योंऽस्मान् द्वेष्टिं। सोमान् स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते। कुक्षीवन्तुं य औशिजम्। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्त्सीदतु यौंऽस्मान् द्वेष्टिं। चरेणं पवित्रं वितंतं पुराणं येनं पूतस्तरंति

दुष्कृतानि। तेनं प्वित्रेण शुद्धेनं पूता अति पाप्मान्मरातिं तरेम। स्जोषां इन्द्र सर्गणो म्रुद्धिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्। ज्विह शत्रूर् रप् मृधो नुद्स्वाथाभयं कृणुहि विश्वतो नः। सुमित्रा न आप् ओषंधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मे भूयासुर्यौऽस्मान् द्वेष्ट्रि यं चं व्यं द्विष्मः। आप्रो हि ष्ठा मंयो भुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन॥११॥

महरणाय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयते ह नंः। उशतीरिव मातरंः। तस्मा अरंङ्ग मामवो यस्य क्षयाय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम्॥

हिरंण्यशृङ्गं वर्रुणं प्रपंद्ये तीर्थं में देहि याचितः। यन्मयां भुक्तम्साधूनां पापेभ्यंश्च प्रतिग्रंहः। यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतम्। तन्न इन्द्रो वर्रुणो बृह्स्पतिः सिवता चं पुनन्तु पुनः पुनः। नमोऽग्नयेंऽप्सुमते नम् इन्द्रांय नमो वर्रुणाय नमो वारुण्यें नमोऽज्ञ्यः॥१२॥

यद्पां क्रूरं यदंमेध्यं यदंशान्तं तदपंगच्छतात्। अत्याशनादंतीपानाद्यच उग्रात् प्रतिग्रहाँत्। तन्नो वर्रणो राजा पाणिनां ह्यवमर्शतु। सोऽहमपापो विरजो निर्मुक्तो मुक्तिकिल्बिषः। नाकस्य पृष्ठमारुह्य गच्छेद्वह्मंसलोकताम्। यश्चाप्सु वर्रुणः स पुनात्वधमर्षणः। इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुंद्रि स्तोम स् सचता परुष्णिया। असिक्रिया मंरुद्वृधे वितस्त्याऽऽर्जीकीये श्रुणुह्या सुषोमया। ऋतं चं सत्यं चाभीं द्वात्तप्सोऽध्यं जायत। ततो रात्रिरजायत् ततः समुद्रो अर्णवः॥१३॥

समुद्रादेण्वादिधे संवत्सरो अंजायत। अहोरात्राणि विद्धिक्षेस्य मिष्तो वृशी। सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमंकत्पयत्। दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवंः। यत्पृथिव्याः रजंस्व मान्तरिक्षे विरोदंसी। इमाइस्तदापो वंरुणः पुनात्वंघमर्षणः। पुनन्तु वसंवः पुनातु वर्रुणः पुनात्वंघमर्षणः। पुनन्तु वसंवः पुनातु वर्रुणः पुनात्वंघमर्षणः। एष भूतस्यं मध्ये भुवंनस्य गोप्ता। एष पुण्यकृतां लोकानेष मृत्योर्हिर्ण्मयम्। द्यावांपृथिव्योर्हिर्ण्मयः सङ्श्रितः सुवंः॥१४॥

स नः सुवः स॰शिशाधि। आर्द्रं ज्वलंति ज्योतिरहमंस्मि। ज्योतिर्ज्वलंति ब्रह्माऽहमंस्मि। योऽहमंस्मि ब्रह्माऽहमंस्मि। अहमंस्मि ब्रहाऽहमंस्मि। अहमेवाहं मां जुंहोमि स्वाहाँ। अकार्यकार्यवकीणीं स्तेनो भ्रूणहा गुंरुतल्पगः। वर्रुणोऽपामघमर्षणस्तस्मात्पापात् प्रमुंच्यते। रजो भूमिस्त्वमा॰ रोदंयस्व प्रवंदन्ति धीराः। पुनन्तु ऋषयः पुनन्तु वसंवः पुनातु वर्रुणः पुनात्वघमर्षणः। आक्रौन्त्समुद्रः प्रथमे विधंमं जनयंन्प्रजा भुवंनस्य राजाः। वृषां प्रवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे सुवान इन्दुः॥१५॥

[8]

॥दुर्गासूक्तम्॥

जातवेदसे सुनवाम सोमंमरातीयतो निजंहाति वेदंः। स नंः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः। तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफुलेषु जुष्टाम्। दुर्गां देवी र शरणमहं प्रपेद्ये सुतरंसि तरसे नर्मः। अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्त्स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वां। पूर्श्व पृथ्वी बंहुला नं उर्वी भवां तोकाय तनयाय शं योः। विश्वांनि नो दुर्गहां जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरितातिं पर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनंसा गृणानौं ऽस्माकं बोध्यविता तनूनांम्। पृत्नाजित् सहंमानम् ग्रिम् ग्र ह्वेम पर्मात्स्थस्यौत्। स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामद्वेवो अति दुरिताऽत्युग्निः। प्रत्नोषिं कमीड्यों अध्वरेषुं सुनाच्च होता नव्यंश्च सित्सं। स्वाश्रौग्ने तनुवं पिप्रयंस्वास्मभ्यं च सौभंगुमायंजस्व। गोभिर्जुष्टंमयुजो निषिक्तं तवैन्द्र विष्णोरनुसश्चरेम। नाकस्य पृष्ठमिभ संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥१६॥

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः॥

भूरग्नये पृथिव्यै स्वाहा भुवो वायवेऽन्तरिक्षाय स्वाहा सुवरादित्यायं दिवे स्वाहा भूर्भुवः सुवश्चन्द्रमंसे दिग्भ्यः

स्वाहा नमों देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवरोम्॥१७॥
भूरत्रंमुग्रये पृथिव्यै स्वाहा भुवोऽत्रं वायवेऽन्तरिक्षाय् स्वाहा सुवरत्रंमादित्यायं दिवे स्वाहा भूर्भुवः सुवरत्र चन्द्रमसे दिग्भ्यः स्वाहा नमों देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुव सुवरत्रमोम्॥१८॥
भूरग्नयें च पृथिव्यै चं मह्ते च स्वाहा भुवों वायवें चान्तरिक्षाय च मह्ते च स्वाहा सुवंरादित्यायं च दिवे चं मह्ते च स्वाहा भूर्भुवः सुवंश्चन्द्रमंसे च नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्चं महते च स्वाहा नमों देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवर्मह्रोम्॥१९॥
॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोममन्त्राः ॥
पाहि नो अग्न एनंसे स्वाहा। पाहि नो विश्ववेदंसे स्वाहा। यज्ञ पाहि विभावंसो स्वाहा। सर्वं पाहि शतऋतो स्वाहा॥२०॥ [६]
पाहि नों अग्न एकंया। पाह्यंत द्वितीयंया। पाह्युर्जं तृतीयंया। पाहि गीर्भिश्चं तुसृभिवसो स्वाहां॥२१॥

यश्छन्दंसामृष्भो विश्वरूपृश्छन्दौभ्युश्छन्दा ईस्याविवेशं। सता १ शिक्यः पुरोवाचोपिन्षिदिन्द्रौ ज्येष्ठ इन्द्रियाय ऋषिंभ्यो नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवरोम्॥२२॥

[2]

नम् ब्रह्मणे धारणं मे अस्त्विनराकरणं धारियता भूयासं कर्णयोः श्रुतं मा च्योंबुं ममामुष्य ओम्॥२३॥

॥ तपः प्रशंसा॥

ऋतं तर्पः सृत्यं तर्पः श्रुतं तर्पः शान्तं तपो दानं तपो यज्ञस्तपो भूर्भुवः सुवुर्ब्रह्मैतदुपाँस्यैतत्तर्पः॥२४॥

[80]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च॥

यथां वृक्षस्यं सम्पृष्पितस्य दूराद्गन्धो वाँत्येवं पुण्यंस्य कर्मणों दूराद्गन्धो वांति यथांऽसिधारां कर्तेऽवंहितामवृक्तामे यद्युवे युवे ह वां विह्वयिष्यामि कर्तं पंतिष्यामीत्येवम्नृतांदात्मानं जुगुप्सेंत्॥२५॥

[88]

॥ दहरविद्या ॥

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य

जन्तोः। तमंत्रतुं पश्यित वीतशोको धातुः प्रसादौन्मिह्मानं-मीशम्। सप्त प्राणाः प्रभवन्ति तस्मौत्सप्तार्चिषः समिधः सप्त जिह्वाः। सप्त इमे लोका येषु चरंन्ति प्राणा गुहाशंयां निहिताः सप्तस्त्रप्त। अतः समुद्रा गिरयंश्च सर्वेऽस्मात्स्यन्दंन्ते सिन्धंवः सर्वंरूपाः। अतंश्च विश्वा ओषंधयो रसाश्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा। ब्रह्मा देवानां पद्वीः कंवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो गृप्राणा् स्वधितिर्वनाना् सोमः प्वित्रमत्येति रेभन्। अजामेकां लोहितशुक्रकृष्णां बह्वीं प्रजां जनयंन्तीः स्र्रूपाम्। अजो ह्येको जुषमांणोऽनुशेते जहाँत्येनां भूक्तभोगामजौऽन्यः॥२६॥

ह्र्सः शुंचिषद्वसुंरन्तिरक्षसद्धोतां वेदिषदितिंथिर्द्रोण्सत्।
नृषद्वंरसदंत्सद्धोमसद्जा गोजा ऋत्जा अद्विजा
ऋतं बृहत्। घृतं मिंमिक्षिरे घृतमस्य योनिंधृते श्रितो
घृतमुंवस्य धामं। अनुष्वधमावंह मादयंस्व स्वाहांकृतं
वृषभ विक्षे ह्व्यम्। समुद्रादूर्मिमधुंमार् उदांरदुपार्शुना
सममृतत्वमानद्। घृतस्य नाम् गृह्यं यदस्तिं जिह्वा
देवानांममृतंस्य नाभिः। वयं नाम् प्रब्रंवामा घृतेनास्मिन्
यज्ञे धारयामा नमोभिः। उपं ब्रह्मा शृंणवच्छ्स्यमानं चतुः
शृङ्गोवमीद्गौर पृतत्। च्त्वारि शृङ्गा त्रयों अस्य पादा द्वे
शीर्षे सप्त हस्तांसो अस्य। त्रिधां बद्धो वृष्भो रोरवीति

महो देवो मर्त्या ५ आविवेश॥२७॥

त्रिधां हितं पुणिभिंगृह्यमानं गविं देवासों घृतमन्वंविन्दन्। इन्द्र एक् सूर्य एकं जजान वेनादेक एक् स्वधया निष्टंतक्षुः। यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधियों रुद्रो महर्षिः। हिरण्यगर्भं पंश्यत जायंमानः स नो देवः शुभया स्मृत्या संयुनक्तु। यस्मात्परं नापर्मस्त किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायों ऽस्ति कश्चित्। वृक्ष इंव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम्। न कर्मणा न प्रजया धर्नेन त्यागेनैके अमृत्त्वमानुशुः। परेण नाकं निहितं गुहायां विभाजते यद्यतयो विशन्ति। वेदान्तविज्ञान्सुनिश्चितार्थाः सन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः। ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे। दहं विपापं प्रमेषमभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यस् इस्थम्। तत्रापि दह्नं गगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपांसितव्यम्। यो वेदादौ स्वंरः प्रोक्तो वेदान्तं च प्रतिष्ठिंतः। तस्यं प्रकृतिंलीनस्य यः परंः स महेश्वंरः॥२८॥

[१२]

॥ नारायणसूक्तम्॥

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंम्भुवम्। विश्वं नारायंणं देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायण १ हिरिम्। विश्वमेवेदं पुरुष्टिस्तिद्वश्वमुपंजीवति। पितृं विश्वस्युऽऽत्मेश्वर् शाश्वंत १ शिवमंच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मांनं परायणम्। नारायणपंरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायण परः। नारायणः परः। यर्च किश्चित्रंगत्मवुं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥ अन्तर्विहिश्चं तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः॥२९॥

अनेन्तमव्येयं कवि संमुद्रेऽन्तं विश्वशंम्भुवम्। पद्मकोश प्रंतीकाश् हदयंं चाप्यधोमुंखम्। अधों निष्ट्या विंतस्त्यान्ते नाभ्यामुंपरि तिष्ठंति। ज्वालुमालाकुलं भाती विश्वस्यऽऽयतनं महत्। सन्तंतः शिलाभिंस्तु-लम्बत्याकोश्चसन्निभम्। तस्यान्ते सुष्टिर सूक्ष्मं तस्मिन्त्सुर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानिभ्निर्विश्वाचिंविश्वतोमुखः। सोऽग्रंभुग्विभंजन्तिष्ठन्नाहारमजुरः कविः। तिर्यगूर्ध्वमंधः शायी र्श्मयंस्तस्य सन्तंता। सन्तापयंति स्वं देहमापदितलमस्तंकः। तस्य मध्ये वहिंशिखा अणीयौर्ध्वा व्यवस्थितः। नीलतीयदं-मध्यस्थाद्विद्युष्ठेंखेव भास्वंरा। नीवारशूकंवत्तन्वी पीता भौस्वत्यणूपंमा। तस्यौः शिखाया मध्ये परमौत्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हिरः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्॥३०॥

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम्॥

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपंति तत्र ता ऋचस्तद्रचां मण्डल्रं स ऋचां लोकोऽथ् य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि सामानि स साम्नां मण्डल्रं स साम्नां लोकोऽथ् य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि पुरुषस्तानि यजूर्रषि स यजुषां मण्डल्रं स यजुषां लोकः सैषा त्र्य्येवं विद्या तपति य एषौऽन्तरादित्ये हिर्ण्मयः पुरुषः॥३१॥

-[88]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम्॥

आदित्यो वै तेज् ओजो बलं यश्श्रक्षः श्रोत्रंमात्मा मनों मन्युर्मनुंर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः कः किं कं तत्सत्यमन्नमायुरमृतों जीवो विश्वः कत्मः स्वयम्भुः प्रजापंतिः संवत्सर इति संवत्सरोऽसावांदित्यो य एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यश् सलोकतांमाप्रोत्येतासांमेव देवतांनाश सायुज्यश् समानलोकतांमाप्रोति य एवं वेदैंत्युपनिषत्॥३२॥

[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्राः॥

निधंनपतये नमः। निधंनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय नमः। ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यलिङ्गाय नमः। सुवर्णायं नमः। सुवर्णलिङ्गायं नमः। दिव्यायं नमः। दिव्यलिङ्गायं नमः। भवायं नमः। भवलिङ्गायं नमः। शर्वालिङ्गायं नमः। शर्वलिङ्गायं नमः। शिवायं नमः। शिवलिङ्गायं नमः। ज्वलायं नमः। ज्वललिङ्गायं नमः। आत्मायं नमः। आत्मलिङ्गायं नमः। परमायं नमः। परमलिङ्गायं नमः। एतत्सोमस्यं सूर्यस्यं सर्वलिङ्गः स्थाप्यति पाणिमन्नं पवित्रम्॥३३॥

___[१६]

॥ पश्चिमवऋ-प्रतिपादक-मन्त्रः॥

सुद्योजातं प्रंपद्यामि सुद्योजाताय वै नमो नर्मः। भवे भवे नातिं भवे भवस्व माम्। भुवोद्भवाय नर्मः॥३४॥

<u> [१७</u>]

॥ उत्तरवऋ-प्रतिपादक-मन्त्रः॥

वामदेवाय नमों ज्येष्ठाय नमेः श्रेष्ठाय नमों रुद्राय नमः कालाय नमः कलंविकरणाय नमो बलंविकरणाय नमो बलाय नमो बलंप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः॥३५॥

[86]

॥ दक्षिणवऋ-प्रतिपादक-मन्त्रः॥

अघोरैंभ्योऽथ घोरैंभ्यो घोर्घोरंतरेभ्यः। सर्वेभ्यः सर्व्शर्वेभ्यो

नमंस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः॥३६॥

[88]

॥ प्राग्वऋ-प्रतिपादक-मन्त्रः॥

तत्पुरुंषाय विदाहें महादेवायं धीमहि। तन्नों रुद्रः प्रचोदयाँत्॥३७॥

[२०]

॥ ऊर्ध्ववऋ-प्रतिपादक-मन्त्रः॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिब्रह्मणो-ऽधिपतिब्रह्मां शिवो में अस्तु सदाशिवोम्॥३८॥

.[२१]

॥ नमस्कारमन्त्राः ॥

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतये-ऽम्बिकापतय उमापतये पशुपतये नमो नमः॥३९॥

[२२]

ऋत र सत्यं पेरं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गेलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः॥४०॥

[२३]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मैं रुद्राय नमों अस्तु। पुरुषो वै रुद्रः सन्महो नमो नमः। विश्वं भूतं भुवंनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत्। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमों अस्तु॥४१॥

[28]
कद्रुद्राय प्रचेतसे मीदुष्टंमाय तव्यंसे। वो चेम शन्तंम १ हृदे। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४२॥
[24]
॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम्॥
यस्य वैकंङ्कत्यग्निहोत्रहवंणी भवति प्रतिष्ठिताः प्रत्येवास्याहुंतय स्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै॥४३॥
[२६]
कृणुष्व पाज् इति पश्चं॥४४॥
[26]
॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥
अदितिर्देवा गंन्ध्वां मंनुष्याः पितरोऽसुंरास्तेषा १ सर्वभूतानां माता मेदिनीं महती मही सांवित्री गांयत्री जगंत्युर्वी पृथ्वी बंहुला विश्वां भूता कंतुमा का या सा सत्येत्यमृतेतिं
वस्षिष्ठः॥४५॥ [२८]

॥ सर्वदेवता आपः॥

आपो वा इद सर्वं विश्वां भूतान्यापंः प्राणा वा आपंः प्राव आपोऽमृंत्मापोऽन्नमापंः सम्राडापों विराडापंः स्वराडापुरुछन्दा इस्यापो ज्योती इष्यापंः सत्यमापः सर्वा देवता आपो भूर्भुवः सुवराप ओम्॥४६॥

-[२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः॥

आपंः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु ब्रह्मण्स्पतिब्रह्मपूता पुनातु माम्। यद्चिष्ठेष्टमभौज्यं यद्वी दुश्चरितं ममं। सर्वं पुनन्तु मामापोऽस्तां चे प्रतिग्रह् स्वाहां॥४७॥

३०

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युंकृतेभ्यः। पापेभ्यों रक्षन्ताम्। यदह्रा पापंमकारिषम्। मनसा वाचां हस्ताभ्याम्। पद्मामुदरेण शि्ष्ञा। अह्स्तदंवलुम्पत्। यत्किं चं दुरितं मियं। इदमहं माममृंतयोनौ। सत्ये ज्योतिषि जुहोंमि स्वाहा॥४८॥

[३१]

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युंकृतेभ्यः। पापेभ्यों रक्षन्ताम्। यद्रात्रिया पापंमकारिषम्। मनसा वाचां हस्ताभ्याम्। पद्भामुदरेण शि्षञा। रात्रिस्तदंवलुम्पतु। यत्किं चं दुरितं मियं। इदमहं माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि जुहोंमि स्वाहा॥४९॥

[32]

॥प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम्॥

ओमित्येकाक्षेरं ब्रह्म। अग्निर्देवता ब्रह्मं इत्यार्षम्। गायत्रं छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥

33

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः॥

आयांतु वरंदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं छन्दंसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे॥५१॥

[३४]

ओजोंऽसि सहोंऽसि बलंमसि भ्राजोंऽसि देवानां धाम् नामांसि विश्वंमसि विश्वायुः सर्वमिस सर्वायुरिभभूरों गायत्रीमावाहयामि सावित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाह-यामि छन्दऋषीनावाहयामि श्रियमावाहयामि गायत्रिया गायत्रीच्छन्दो विश्वामित्र ऋषिः सविता देवताऽग्निर्मुखं ब्रह्मा शिरो विष्णुर्हृदय रुद्धः शिखा पृथिवी योनिः प्राणापानव्यानोदानसमाना सप्राणा श्वेतवर्णा साङ्क्यायनसगोत्रा गायत्री चतुर्वि शत्यक्षरा त्रिपदां षद्बुक्षिः पञ्चशीर्षोपनयने विनियोग ओं भूः। ओं भुवः। ओर सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओर सृत्यम्। ओं तत्संवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्यं धीमहि। धियो यो नंः प्रचोदयात्। ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुव्रोम्॥५२॥

_[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः॥

उत्तमें शिखंरे जाते भूम्यां पंवतमूर्धनि। ब्राह्मणैभ्योऽभ्यंनुज्ञाता गच्छ देवि यथासुंखम्। स्तुतो मया वरदा वेदमाता प्रचोदयन्ती पवने द्विजाता। आयुः पृथिव्यां द्रविणं ब्रह्मवुर्चुस् मह्यं दत्त्वा प्रजातुं ब्रह्मलोकम्॥५३॥

____[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः॥

घृणिः सूर्यं आदित्यो न प्रभां वात्यक्षंरम्। मधुं क्षरिन्ति तद्रंसम्। सत्यं वै तद्रसमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भवः सुवरोम्॥५४॥

[08]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः ॥

ब्रह्मंमेतु माम्। मधुंमेतु माम्। ब्रह्मंमेव मधुंमेतु माम्। यास्तें सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुःस्वंप्रहन्दुंरुष्यह। यास्तें सोम प्राणाइस्तां जुंहोमि। त्रिसुंपर्णमयांचितं ब्राह्मणायं दद्यात्। ब्रह्महृत्यां वा एते घ्रंन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुंपर्णं पठंन्ति। ते सोमं प्राप्नुंवन्ति। आस्ह्स्रात्पङ्किं पुनंन्ति। ओम्॥५५॥

३८

ब्रह्मं मेधयां। मधुं मेधयां। ब्रह्मंमेव मधुं मेधयां। अद्या नों देव सिवतः प्रजावंत्सावीः सौभंगम्। परां दुष्विप्रियः सुव। विश्वांनि देव सिवतर्दुरितानि परां सुव। यद्भद्रं तन्म आसुंव। मधुं वातां ऋतायते मधुं क्षरन्ति सिन्धंवः। माध्वींर्नः सन्त्वोषंधीः। मधु नक्तंमुतोषिस् मधुंमृत्पार्थिवः रजः। मधुं द्यौरंस्तु नः पिता। मधुंमात्रो वनस्पित्मधुंमाः अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावों भवन्तु नः। य इमं त्रिसुंपर्णमयांचितं ब्राह्मणायं दद्यात्। भूणहृत्यां वा एते घ्रंन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुंपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आस्हस्रात्पिङ्कः पुनन्ति। ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्मं मेथवां। मधुं मेथवां। ब्रह्मंमेव मधुं मेथवां। ब्रह्मा देवानां पद्वीः कंवीनामृषिर्विप्रांणां मिह्षो मृगाणांम्। श्येनो गृध्रांणा्ड् स्विधितिर्वनांना्ड् सोमंः प्वित्रमत्यंति रेभन्। ह्रसः शृंचिषद्वस्रं रन्तिरक्षसद्धोतां वेदिषदितिथिर्द्रोणसत्। नृषद्वं रसदंतसद्धोमसद्जा गोजा ऋतजा अद्विजा ऋतं बृहत्। य इमं त्रिसुंपर्णमयांचितं ब्राह्मणायं दद्यात्। वीरहत्यां वा एते घ्रंन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रसुंपर्णं पठंन्ति। ते सोमं प्राप्नंवन्ति। आसहस्रात्पङ्किं पुनंन्ति। ओम्॥५७॥

[86]

मेधा देवी जुषमांणा न आगाँद्विश्वाची भुद्रा सुंमन्स्यमांना। त्वया जुष्टां जुषमांणा दुरुक्तांन्बृहद्वंदेम विदथें सुवीरांः॥ त्वया जुष्टं ऋषिभंवित देवि त्वया ब्रह्मांऽऽगृतश्रीरुत त्वयां। त्वया जुष्टंश्चित्रं विंन्दते वसु सा नों जुषस्व द्रविंणो न मेधे॥५८॥

[88]

मेथां म् इन्द्रों ददातु मेथां देवी सरंस्वती। मेथां में अश्विनावुभावार्धतां पुष्करस्रजा। अप्सरासुं च या मेथा गंन्थवेंषुं च यन्मनंः। देवीं मेथा सरंस्वती सा मां मेथा सुरभिंर्जुषता्ड् स्वाहां॥५९॥

[४२]

आ माँ मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरंण्यवर्णा जगंती जगम्या। ऊर्जस्वती पर्यसा पिन्वंमाना सा माँ मेधा सुप्रतींका जुषन्ताम्॥६०॥

[88]

मियं मेथां मियं प्रजां मय्यग्निस्तेजों दधातु मियं मेधां मियं प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं दंधातु मियं मेधां मियं प्रजां मिय सूर्यो भ्राजों दधातु॥६१॥

[88]

अपैंतु मृत्युर्मृतंं न आगंन्वैवस्वतो नो अभेयं कृणोतु। पूर्णं वनस्पतेरिवाभिनंः शीयता र्यिः स चं तात्रः शचीपतिः॥६२॥

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानाँत्। चक्षुंष्मते शृण्वते तें ब्रवीमि मा नंः प्रजा॰ रीरिषो मोत वीरान्॥६३॥

वातं प्राणं मनंसाऽन्वा रंभामहे प्रजापंतिं यो भुवंनस्य गोपाः। स नो मृत्योस्रायतां पात्वश्हंसो ज्योग्जीवा जरामंशीमहि॥६४॥

[*\varthightarrow*]

अमुत्र भ्यादध् यद्यमस्य बृहंस्पते अभिशंस्तेरम्ंश्चः। प्रत्यौहतामुश्विनां मृत्युमंस्माद्देवानांमग्ने भिषजा शचींभिः॥६५॥

[১৪]

हरि हरेन्तमनुंयन्ति देवा विश्वस्येशांनं वृष्भं मंतीनाम्। ब्रह्म सरूपमनुंमेदमागादयंनं मा विवंधीर्विक्रंमस्व॥६६॥

शल्कैरुग्निमिन्धान उभौ लोकौ संनेम्हम्। उभयौर्लोकयोर्-ऋध्वाऽति मृत्युं तंराम्यहम्॥६७॥

[५०]

मा छिंदो मृत्यो मा वंधीर्मा मे बलं विवृंहो मा प्रमोंषीः। प्रजां मा में रीरिष् आयुंरुग्र नृचक्षंसं त्वा ह्विषां विधेम॥६८॥

.[५१]

मा नों महान्तंमुत मा नों अर्भकं मा न उक्षंन्तमुत मा ने उक्षितम्। मा नोंऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तनुवों रुद्र रीरिषः॥६९॥

[42]

मा नंस्तोके तनंये मा न आयंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नों रुद्र भामितोऽवंधीर्ह्विष्मंन्तो नमंसा विधेम ते॥७०॥

[43]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वयः स्याम् पत्यो रयीणाम्॥७१॥

[48]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः॥

स्वस्तिदा विशस्पतिवृत्रहा विमृधों वृशी। वृषेन्द्रः पुर एंतु नः स्वस्तिदा अभयङ्करः॥७२॥

[(بربر]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्राः ॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगृन्धिं पृष्टिवर्धनम्। उर्वारुकिमिव बन्धनानमृत्योर्मृक्षीय माऽमृतांत्॥७३॥

[\sigma_{\xi}

ये ते सहस्रम्युतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तेवे। तान् यज्ञस्ये मायया सर्वानवं यजामहे॥७४॥

_____[*५७*]

मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहां॥७५॥

<u>[46]</u>

॥ पापनिवारक-मन्त्राः॥

देवकृंत्स्यैनंसोऽव्यजनंमिस् स्वाहाँ। मृनुष्यंकृत्स्यैनंसो-ऽव्यजनंमिस् स्वाहाँ। पितृकृंत्स्यैनंसोऽव्यजनंमिस् स्वाहाँ। आत्मकृंत्स्यैनंसोऽव्यजनंमिस् स्वाहाँ। अस्मत्कृंत्स्यैनंसो-अन्यकृंत्स्यैनंसोऽव्यजनंमिस् स्वाहाँ। अस्मत्कृंत्स्यैनंसो-ऽव्यजनंमिस् स्वाहाँ। यिद्वा च नक्तं चैनंश्चकृम तस्यांव्यजनमिस् स्वाहाँ। यत्स्वपन्तंश्च जाग्रंत्श्चेनंश्चकृम तस्यांव्यजनमिस् स्वाहाँ। यत्सुषुप्तंश्च जाग्रंत्श्चेनंश्चकृम तस्यांव्यजनमिस् स्वाहाँ। यिद्वद्वाःस्श्चाविद्वाःस्यश्चेनंश्चकृम तस्यांव्यजनमिस् स्वाहाँ। यिद्वद्वाःस्यश्चाविद्वाःस्यश्चनंश्चकृम तस्यांव्यजनमिस् स्वाहाँ। एनस एनसोऽवयजनमिस् स्वाहा॥७६॥

[49]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः॥

यद्वो देवाश्चकृम जिह्नयां गुरुमनंसो वा प्रयंती देव हेर्डनम्। अरांवा यो नो अभि दंच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसवो निधेतन् स्वाहाँ॥७७॥

[६०]

॥कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः॥

कामोऽकार्षींन्नमो नमः। कामोऽकार्षीत्कामः करोति नाहं करोमि कामः कर्ता नाहं कर्ता कामः कार्यिता नाहं कारियता एष ते काम कामाय स्वाहा॥७८॥

.[ξξ]

मन्युरकार्षीं न्नमो नमः। मन्युरकार्षीन्मन्युः करोति नाहं करोमि मन्युः कर्ता नाहं कर्ता मन्युः कार्यिता नाहं कार्यिता एष ते मन्यो मन्यंवे स्वाहा॥७९॥

[६२]

॥ विराजहोममन्त्राः॥

तिलाञ्जहोमि सरसार सपिष्टान् गन्धार मम चित्ते रमंन्तु स्वाहा। गावो हिरण्यं धनमन्नपानर सर्वेषाइ श्रिये स्वाहा। श्रियं च लक्ष्मीं च पुष्टिं च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बंहुपुत्रताम् । श्रद्धामेधे प्रजाः सन्ददांतु स्वाहा॥८०॥

[६३]

तिलाः कृष्णास्तिलाः श्वेतास्तिलाः सौम्या वंशानुगाः। तिलाः पुनन्तुं मे पापं यत्किश्चिद्दुरितं मंयि स्वाहा। चोर्स्यात्रं नंवश्राद्धं ब्रह्महा गुंरुतल्पगः। गोस्तेय सुंरापानं भ्रूणहत्या तिला शान्ति शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पृष्टीश्च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बंहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रज्ञा तु जातवेदः सन्ददांतु स्वाहा॥८१॥

[દ્દ ૪]

प्राणापानव्यानोदानसमाना में शुद्धान्तां ज्योतिरहं विरज्ञां विपापमा भूयास् स्वाहाँ। वाङ्गनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतो- बुद्धाकूतिःसङ्कल्पा में शुद्धान्तां ज्योतिरहं विरज्ञां विपापमा भूयास् स्वाहाँ। त्वक्रममा स्सरुधिरमेदोमञ्जास्नायवो- उस्थीनि में शुद्धान्तां ज्योतिरहं विरज्ञां विपापमा भूयास् स्वाहाँ। शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरूदरजङ्घाशिश्रोपस्थपायवो में शुद्धान्तां ज्योतिरहं विरज्ञां विपापमा भूयास् स्वाहाँ। उत्तिष्ठ पुरुष हरित पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि ददापियता में शुद्धान्तां ज्योतिरहं विरज्ञां विपापमा भूयास् स्वाहाँ। भूयासः स्वाहाँ॥८२॥

[६५]

पृथिव्यप्तेजोवायुराकाशा में शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां

विपाप्मा भूयासङ् स्वाहाँ। शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा में शुद्धन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासङ् स्वाहां। मनोवाक्कायकर्माणि में शुद्धान्तां ज्योतिंरहं विरजां विपाप्मा भूयासङ् स्वाहाँ। अव्यक्तभावैरंहङ्कारैज्यीतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासङ् स्वाहाँ। आत्मा में शुद्धान्तां ज्योतिंरहं विरजां विपाप्मा भूयासङ् स्वाहां। अन्तरात्मा में शुस्चन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयास् स्वाहां। परमात्मा मे शुद्धन्तां ज्योतिंरहं विरजां विपाप्मा भूयास इस्वाहां। क्षुधे स्वाहाँ। क्षुत्पिपासाय स्वाहाँ। विविद्यै स्वाहाँ। ऋग्विधानाय स्वाहाँ। कषौँत्काय स्वाहाँ। ओइ स्वाहाँ। क्षुत्पिपासामेलं ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्। अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वान्निर्णुद मे पाप्नांन इ स्वाहा। अन्नमय-प्राणमय-मनोमय-विज्ञानमय-मानन्दमय-मात्मा में शुद्धान्तां ज्योतिंरहं विरजां विपाप्मा भूयासङ् स्वाहाँ॥८३॥

[६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अग्नये स्वाहाँ। विश्वेंभ्यो देवेभ्यः स्वाहाँ। ध्रुवायं भूमाय स्वाहाँ। ध्रुवृक्षितंये स्वाहाँ। अच्युतृक्षितंये स्वाहाँ। अग्नयें स्विष्ट्कृते स्वाहाँ॥ धर्माय स्वाहाँ। अधर्माय स्वाहाँ। अज्ञ्रः स्वाहाँ। ओष्धिवनस्पतिभ्यः स्वाहाँ॥८४॥ रक्षोदेवजनेभ्यः स्वाहाँ। गृह्याँभ्यः स्वाहाँ। अवसानेँभ्यः स्वाहाँ। अवसानंपतिभ्यः स्वाहाँ। सर्वभूतेभ्यः स्वाहाँ। कामांय स्वाहाँ। अन्तिरक्षाय स्वाहाँ। यदेजीत जगिति यच चेष्टीत नाम्नो भागोऽयं नाम्ने स्वाहाँ। पृथिव्यै स्वाहाँ। अन्तिरक्षाय स्वाहाँ॥८५॥

दिवे स्वाहाँ। सूर्याय स्वाहाँ। चन्द्रमंसे स्वाहाँ। नक्षंत्रेभ्यः स्वाहाँ। इन्द्रांय स्वाहाँ। बृह्स्पतंये स्वाहाँ। प्रजापंतये स्वाहाँ। ब्रह्मणे स्वाहाँ। स्वधा पितृभ्यः स्वाहाँ। नमो रुद्रायं पशुपतंये स्वाहाँ॥८६॥

देवेभ्यः स्वाहाँ। पितृभ्यः स्वधाऽस्तुं। भूतेभ्यो नर्मः।
मनुष्येभ्यो हुन्तां। प्रजापंतये स्वाहां। प्रमेष्ठिने स्वाहां।
यथा कूपः शतधारः सहस्रंधारो अक्षितः। एवा में अस्तु
धान्यः सहस्रंधारमक्षितम्। धनंधान्यै स्वाहां। ये भूताः
प्रचरंन्ति दिवानक्तं बिलिमिच्छन्तों वितुदंस्य प्रेष्याः।
तेभ्यों बिले पुंष्टिकामों हरामि मिय पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु
स्वाहां॥८७॥

[とり]

ओं तद्भृह्म। ओं तद्घायुः। ओं तद्गृत्मा। ओं तत्सृत्यम्। ओं तत्सर्वम्। ओं तत्पुरोर्नमः॥ अन्तश्चरति भूतेषु गुहायां विश्वमूर्तिषु। त्वं यज्ञस्त्वं वषद्कारस्त्वमिन्द्रस्त्वः रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं ब्रह्म त्वं प्रजापितः। त्वं तंदाप् आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम्॥८८॥

___[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्राः॥

श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायांमपाने निविंष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां व्याने निविंष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धार्यामुदाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धार्यार्थं समाने निविंष्टोऽमृतंं जुहोमि। ब्रह्मंणि म आत्माऽमृंतत्वायं॥ अमृतोपस्तरंणमसि॥ श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रंदाहाय। प्राणाय स्वाहां॥ श्रद्धायांमपाने निविष्टोऽमृतंं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। अपानाय स्वाहाँ॥ श्रद्धायाँ व्याने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मा विशाप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहां॥ श्रद्धायांमुदाने निर्विष्टोऽमृतंं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रंदाहाय। उदानाय स्वाहाँ॥ श्रद्धायार् समाने निर्विष्टोऽमृतंं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रंदाहाय। समानाय स्वाहां॥ ब्रह्मंणि म आत्माऽमृंतृत्वायं। अमृतापिधानमंसि॥८९॥

___[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्राः॥

श्रुद्धायां प्राणे निविंश्यामृत १ हुतम्। प्राणमन्नेनाप्यायस्व।

श्रृद्धायांमपाने निर्विश्यामृत है हुतम्। अपानमन्नेनाप्यायस्व। श्रृद्धायां व्याने निर्विश्यामृत है हुतम्। व्यानमन्नेनाप्यायस्व। श्रृद्धायांमुदाने निर्विश्यामृत है हुतम। उदानमन्नेनाप्यायस्व। श्रृद्धाया है समाने निर्विश्यामृत है हुतम्। समानमन्नेनाप्या-यस्व॥९०॥

.[*७०*]

॥भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्राः॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं चे समाश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥॥९१॥

[१인].

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः॥

वाङ्कं आसन्। नुसोः प्राणः। अक्ष्योश्वर्क्षुः। कर्णयोः श्रोत्रम्। बाहुवोर्बलम्। ऊरुवोरोजः। अरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तुनूः। तुनुवां मे सुह नर्मस्ते अस्तु मा मां हिश्सीः॥९२॥

[92]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः॥

वयंः सुपूर्णा उपं सेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अपं ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि चक्षुंमुंमुग्ध्यंस्मान्निधयेऽव बुद्धान्।

[ょり].

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः॥

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनांप्या-यस्व॥९३॥

[8*0*]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः॥

नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युंर्मे पाहि॥९४॥

[66]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः॥

त्वमंग्रे द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमृद्धस्त्वमश्मंनस्परि। त्वं वनैभ्यस्त्वमोषंधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः॥९५॥ [/०६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः॥

शिवने मे सन्तिष्ठस्व स्योनेनं मे सन्तिष्ठस्व सुभूतेनं मे सन्तिष्ठस्व ब्रह्मवर्चसेनं मे सन्तिष्ठस्व यज्ञस्यर्धिमनु सन्तिष्ठस्वोपं ते यज्ञ नम् उपं ते नम् उपं ते नमः॥९६॥
[७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम्॥

सत्यं परं परर् सत्यः सत्येन न सुंवर्गा हो का च्यंवन्ते कदाचन सताः हि सत्यं तस्मौत्सत्ये रमन्ते तप इति तपो नानशनात्परं यद्धि परं तपस्तद्दुर्द्धर्षं तद्दुर्गधर्षं तस्मात्तपंसि रमन्ते दम् इति नियंतं ब्रह्मचारिण्स्तस्माद्दमें रमन्ते शम् इत्यरंण्ये मुनयस्तस्माच्छमें रमन्ते दानमिति सर्वाणि भूतानि प्रश्र संन्ति दानान्नाति दुष्करं तस्मादाने रमन्ते धर्म इति धर्मण् सर्वमिदं परिगृहीतं धर्मान्नाति दुश्चरं तस्माद्धमें रमन्ते प्रजन् इति भूया रस्तस्माद्भ्यिष्ठाः प्रजायन्ते तस्माद्भ्यिष्ठाः प्रजनंने रमन्तेऽग्नय इत्याह् तस्माद्ग्रय आधातव्या अग्निहोत्रमित्यांह तस्मादिग्नहोत्रे रमन्ते यज्ञ इति यज्ञो हि देवास्तस्माद्यज्ञे रमन्ते मानसमिति विद्वा स्स्तस्माद्विद्वा रसं एव मानसे रमन्ते न्यास इति ब्रह्मा ब्रह्मा हि परः परो हि ब्रह्मा तानि वा पृतान्यवंराणि परा सि न्यास प्वात्यरेचयद्य एवं वेदैत्युपनिषत्॥९७॥

____[७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम्॥

प्राजापत्यो हार्रुणिः सुपूर्णयः प्रजापितं पितर्मुपंससार् किं भंगवन्तः पंरमं वंदन्तीति तस्मै प्रोवाच सत्येनं वायुरावाति सत्येनांऽऽदित्यो रोचते दिवि सत्यं वाचः प्रतिष्ठा सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं पंरमं वदन्ति तपंसा देवा देवतामग्रं आयन्तप्सर्षयः सुवरन्वंविन्दं तपंसा सपत्नान् प्रणुंदामारांतीस्तपंसि सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्तपः पर्मं वदन्ति दमेन दान्ताः किल्बिषंमवधून्वन्ति दमेन ब्रह्मचारिणः सुवंरगच्छन्दमो भूतानां दुराधर्षं दमे

सुवं प्रतिष्ठितं तस्माइमंः पर्मं वदन्ति शमेन शान्ताः शिवमाचरंन्ति शमेन नाकं मुनयोऽन्वविन्दञ्छमो भूतानां दुराधर्षञ्छमें सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माच्छमः पर्मं वदन्ति दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा लोके दातार ५ सर्वभूतान्युंपजीवन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मौद्दानं पर्मं वदन्ति धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजा उंपसर्पन्ति धर्मेणं पापमंपनुदंति धर्मे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मौद्धर्मं परमं वदन्ति प्रजनेनं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायाँस्तन्तुं तन्वानः पितृणार्मनृणो भवंति तदेव तस्यानृणं तस्मात् प्रजनंनं परमं वदेन्त्यग्रयो वै त्रयीं विद्या देवयानः पन्थां गार्हपत्य ऋक्पृंथिवी रंथन्तरमंन्वाहार्यपर्चनो यजुर्न्तरिक्षं वामदेव्यमाहवनीयः सामं सुवर्गो लोको बृहत्तस्मांदुग्नीन्पर्मं वदंन्त्यग्निहोत्र र सायं प्रातर्गृहाणां निष्कृतिः स्विष्टरं सुहुतं यज्ञकतूनां प्रायंण र सुवुर्गस्यं लोकस्य ज्योतिस्तस्मदिग्निहोत्रं पेरमं वदंन्ति यज्ञ इति यज्ञो हि देवानां यज्ञेन हि देवा दिवं गता यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा भंवन्ति यज्ञे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मौद्यज्ञं पंरमं वदेन्ति मानसं वै प्रांजापत्यं पवित्रं मानुसेन मनसा साधु पंश्यति मानुसा ऋषंयः प्रजा असुजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मौन्मानुसं पर्मं वदन्ति न्यास इत्याहुर्मनीषिणौं ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमः स्वयम्भः

प्रजापंतिः संवत्सर इति संवत्सरोऽसावांदित्यो य एष आंदित्ये पुरुषः स पंरमेष्ठी ब्रह्मात्मा याभिंरादित्यस्तपंति रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः प्रजांयन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन तपस्तपंसा श्रद्धा श्रद्धयां मेधा मेधयां मनीषा मंनीषया मनो मनंसा शान्तिः शान्त्यां चित्तं चित्तेन स्मृति इ स्मृत्या स्मार् स्मारेण विज्ञानं विज्ञानंनात्मानं वेदयति तस्मादन्नं ददन्त्सर्वांण्येतानि ददात्यन्नौत् प्राणा भवन्ति भूतानां प्राणमनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानांदानन्दो ब्रह्मयोनिः स वा एष पुरुषः पश्चधा पश्चात्मा येन सर्विमिदं प्रोतं पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशंश्चावान्तरिदशाश्च स वै सर्विमिदं जगत्स च भूत ५ स भव्यं जिज्ञासकूप्त ऋतजा रियष्ठाः श्रुद्धा सत्यो महंस्वान्तपसो वरिष्ठाद्भात्वां तमेवं मनसा ह्दा च भूयों न मृत्युमुपयाहि विद्वान्तस्मौन्यासमेषां तपंसामतिरिक्तमाहुंर्वसुरुण्वों विभूरंसि प्राणे त्वमसिं सन्धाता ब्रह्मं त्वमंसि विश्वसृक्तंजोदास्त्वमंस्यग्नेर्वर्चोदास्त्वमंसि सूर्यस्य द्युम्नोदास्त्वमंसि चन्द्रमंस उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणे त्वा महस् ओमित्यात्मानं युश्जीतैतद्वै मंहोपनिषंदं देवानां गुह्यं य एवं वेदं ब्रह्मणों महिमानंमाप्नोति तस्मौद्रह्मणों महिमानंमित्युपनिषंत्॥९८॥

[99]

॥ ज्ञानयज्ञः॥

तस्यैवं विदुषों यज्ञस्यात्मा यर्जमानः श्रद्धा पत्नी शरीरिमध्ममुरो वेदिलीमानि बर्हिर्वेदः शिखा हृदेयं यूपः काम आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निः शंमयिता दक्षिणा वाग्घोताँ प्राण उद्गाता चक्षुंरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा श्रोत्रंमग्रीद्यावद्भियंते सा दीक्षा यदश्ञांति यत्पिबंति तदस्य सोमपानं यद्रमंते तदुंपसदो यत्सश्चरंत्युपविशंत्युत्तिष्ठंते च स प्रवर्गों यन्मुखं तदाहवनीयो यदस्य विज्ञानं तज्जुहोति यत्सायं प्रातरित्त तत्सिमधो यत्सायं प्रातर्मध्यं दिनं च तानि सर्वनानि ये अहोरात्रे ते देर्शपूर्णमासौ येंऽर्द्धमासाश्च मासांश्च ते चांतुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पंशुबन्धा ये संवत्सराश्चं परिवत्सराश्च तेऽहंर्गणाः संवीवेदसं वा एतत्सत्रं यन्मरेणं तदंवभृथं एतद्वै जंरामर्यमग्निहोत्र सत्रं य एवं विद्वानुंदगयंने प्रमीयंते देवानांमेव मंहिमानं गुत्वाऽऽदित्यस्य सायुंज्यं गच्छत्यथ यो दंक्षिणे प्रमीयंते पितृणामेव मंहिमानं गत्वा चन्द्रमंसः सायुंज्यं गच्छत्येतौ वै सूर्याचन्द्रमसौर्महिमानौ ब्राह्मणो विद्वान्भिजंयति तस्मांद्वह्मणो महिमानंमाप्नोति तस्मौद्भृह्मणों महिमानंमित्युपनिषंत्॥९९॥

ॐ सह नांववतु। सह नौं भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्व नावधीतमस्तु मा विद्विषावहैं। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ हरिः ओम्॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/